ДНЕВНИКЪ

(стенографически)

НА

ОБЛАСТНОТО СЪБРАНИЕ, ЧЕТВЪРТА РЕДОВНА СЕСИЯ

XXXI ЗАСѢДАНИЕ, ВЪ ЧЕТВЪРТАКЪ, НА 25 НОЕМВРИЙ 1882 ГОДИНА.

(Начало въ 1½ ч. сл. пладнѣ, подъ Прѣдсѣдателството на г. Г. Груева).

Прѣдсѣд.: (звъни). Засѣданието ся отваря. Ще ся чете списъкътъ на г-да депутатитѣ.

Секр. Гуневъ: (чете списъкътъ).

Прѣдсѣд.: На днешното засѣдание присѫтствуватъ 44 прѣдставители, отсѫтствуватъ безъ отпускъ: Аристагесъ, М. Григорий, Маджаровъ, Минини; съ отпускъ: Вазовъ, Д-ръ Владо, Мехмедъ Хулюсу, Д-ръ Янкуловъ и Х. Христовъ. Ще ся прочете протоколътъ отъ миналото засѣдание.

Секр. Гуневъ: (чете).

Прѣдсѣд.: Има ли нѣкой да направи бѣлѣжка? (Нѣма). Протоколътъ ся одобрява. Има нѣколко съобщения постѫпили.

Секр. Гуневъ: (чете).

№ 3603

„*Господине Прѣдсѣдателю,*

Приключенъ въ настоящето ми, имамъ честьта да Ви прѣдставя единъ законопроектъ, изработенъ по грижата на господина Главнийтъ Секретарь, Директоръ на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла, за градскитѣ даждия (октроа); прѣдметъ, върху който азъ съмъ издалъ Публично-Административенъ Правилникъ на 28 Май, 1881 година.

Приемете, и пр.

Генералъ-Губернаторъ:
(Подп). **А. Богориди.**
Началникъ на Канцеларията:
(Подп.) Ж. Павлитовъ".

№ 3605

„*Господине Прѣдсѣдателю,*

Тъй като Високата Порта не потвърди законътъ, гласуванъ лани отъ Уважаемото Областно Събрание, за прѣобрьщание въ свободна собственность на вакжвскитѣ недвижими имоти, по причинитѣ, които ще намѣрите въ приключеното тукъ изложение, нужно стана да ся прѣработи този законъ отъ специалната вакжвска коммиссия. — Прочее, чрѣзъ настоящето си имамъ честьта да прѣдстава на одобрѣнието на Уважаемото Събрание законътъ за вакжфитѣ, както е билъ поправенъ отъ казаната специална коммиссия.

Приемете, и пр.

Генералъ-Губернаторъ:

(Подп.) **А. Богориди.**

Началникъ на Канцелярията:

(Подп.) Ж. Павлитовъ".

№ 3604

„*Господине Прѣдсѣдателю,*

Приключенъ въ настоящето ми, спѣша да Ви съобща прѣписъ изъ едно писмо подъ вчерашна дата на господина Директора на Финанциитѣ, относяще ся до единъ кредитъ отъ 38,200 гроша, който събратътъ му отъ Общитѣ Сгради е поискалъ да ся запише въ бюджетътъ на идущата финанциална година.

Приемете, и пр.

Генералъ-Губернаторъ:

(Подп.) **А. Богориди.**

Началникъ на Канцелярията:

(Подп.) Ж. Павлитовъ".

Прѣдсѣд.: Желае ли Събранието да ся прочете законопроектътъ за даждията? (Гласове: На коммиссията; да ся чете прѣписа отъ Дир. на Финанспитѣ).

Секр. Гуневъ: (чете).

Прѣписъ изъ писмото подъ № 5718 отъ 23 Ноември 1882 год., на Директорътъ на Финанциитѣ, до Н. В. П. Генералъ Губернаторътъ.

„Съ писмото си отъ 20 того, подъ № 3752, г-нъ Директорътъ на Общ. Сгради и пр. иска, щото едно количество отъ 38,200 гроша, назначено за постройка и мобилиране на двѣ Телеграфо-Пощенски станции въ Карнобадъ и Айтосъ, да ся впише въ бюджетопропроектътъ за 1883/84 година. Това количество, което е остатъкъ отъ кредитътъ, прѣдвиденъ въ глава 103, разрядъ 3, на разходнийтъ бюджетъ за 1880—81 година, щѣло да ся повърне въ ковчежничеството при съставлението на поправителната смѣтка за сжщата година. За това, по изрично желание на г-нъ Директорътъ на Общитѣ Сгради, моля Ви да заповѣдате да ся поиска

прѣдъ Областното Събрание вписването изново и за сѫщата цѣль на рѣченото количество отъ 38,200 гроша въ бюджетопроектъ за 1883—84 година.

Благоволете да приемете и пр.

Директоръ на Финанцитѣ:
(Подп.) Ив. Ев. Гешовъ.

Началникъ на Канцеларията:
(Подп.) Ж. Павлитовъ.

Вѣрно съ първообразното Началникъ на Канцеларията на Генералъ-Губернаторъ: (Подп.) Ж. Павлитовъ".

Прѣдсѣд.: Ще ся проводятъ на бюджетарната коммиссия. Пристѫпяме на дн. рѣдъ, който е прочитание рапорти отъ коммиссиитѣ.

Докл. Дръ Стояновичъ: (чете).

„РАПОРТЪ

на

Коммиссията по законопроекти происходящи отъ Дирекцията на Земледѣлието и пр.

Господине Прѣдсѣдателю.

Коммиссията, на която възложихте разглѣждането на законопроекта за Общинскитѣ пѫтища, има честь да Ви изложи заключенията, до които е дошла и измѣненията, които тя намѣрва за добрѣ да станатъ въ прѣдмѣтний законопроектъ.

Въ членове 1, 2, 3, 4 и 5 коммиссията не прави никакви промѣнения и ги приема както сѫ прѣдставени.

Въ 1-та алинея на чл. 6, коммиссията прѣдлага да ся заличи фразата: *или на всяко интересующе ся лице,* понеже ѝ ся видя, че чрѣзъ това неограничено право ще ся тури въ затруднение властьта. — При туй, коммиссията е на мнѣние да ся отхвърлятъ всичкитѣ послѣдующи алинеи на този 6 членъ, за да ся избѣгне отъ дългата и сплѣтена процедура, която ся въ тѣхъ прѣдвижда и да ся замѣстятъ съ слѣдующата алинея: „За тая цѣль ся подава прошение на Префекта, който възлага на единъ кондукторъ изучването на този въпросъ въ присѫтствието на старѣйшинскитѣ съвѣти на интересующитѣ ся Общини. На самото мѣсто ся съставлява протоколъ, който ся прѣдставя на Префекта за да го изучи, направи своитѣ бѣлѣжки и прѣпрати на Окр. Коммиссия, която да го прѣдстави на одобрѣние отъ Главний Съвѣтъ въ най близската му сессия".

Чл. 7 ся приема безъ измѣнение.

Въ Чл. 8 думитѣ: „Окр. Коммиссия" ся промѣняватъ „въ Главний Съвѣтъ".

Въ чл. 9 фразата слѣдъ думата „Окр. Коммиссия" ся промѣня така: „която го прѣдставя на Главний Съвѣтъ, за да го провъзгласи отъ обща полза".

Членове 10, 11, 12, 13 и 14 ся приематъ безъ измѣнение.

Въ чл. 15 параграфъ 2 ся измѣнява така: „*пособията, които Главнитѣ Съвѣти прѣдвиждатъ за тая цѣль съ бюджетитѣ си*", понеже коммиссията не е на мнѣние да ся прѣтоварва съ още даждия и тъй вече доста претовареното селско население. — Въ сѫщий членъ алинея 5 става така: „*Главнитѣ Съвѣти*

опрѣдѣлятъ числото на повинннтѣ дни, слѣдъ като зематъ за това мнѣнието на надлѣжнитѣ Старѣйшински Съвѣти".

Чл. 16 ся измѣня така: „*всякой житель мжжъ на възрасть отъ 17 до 50 години, който подпада подъ прямитѣ даждия, подлѣжи на повинна работа за общината, въ която е записанъ*".

Въ чл. 17 ся измѣня фразата *повинна 6 дни и пр.* по слѣдующий начинъ: „*въ опрѣдѣленитѣ повинни дни за общината, въ която е записанъ*".

Чл. 18, 19 и 20 ся приематъ.

Въ чл. 21 ся залича послѣднята фраза, тъй като тѣзи пособия ся прѣдвиждатъ по горѣ.

Членове 22 и 23 ся приематъ безъ измѣнение.

На членъ 24 ся прилага слѣдующата фраза: „*тоя списъкъ ся прѣпраща на Главнитѣ Съвѣти.*

Членъ 25 ся измѣнява по слѣдующий начинъ: „Главнитѣ Съвѣти въ Септемврийската си сессия, при гласуванието бюджета на пжтищата за голѣмо съобщение, опрѣдѣлятъ окончателно надлѣжната часть за всяка Община, съразмѣрно съ численностьта на населението ѝ".

Членове 26, 27, 28, 29 и 30 ся приематъ безъ измѣнение.

Въ чл. 31 да ся каже, вмѣсто *агентитѣ на мостоветѣ* и пр., *на Областнитѣ инжинери.*

Чл. 32 ся приема съ намалявание на кондукторътъ отъ 2 на *единъ*.

Членъ 33 става тъй: Платитѣ на инжинерътъ, кондукторитѣ и пикеритѣ служащи по областнитѣ мостове и шосета. съврѣменно и въ управлението на Общинскитѣ пжтища, ся опрѣдѣляватъ отъ закона за платитѣ на чиновницитѣ".

Половината отъ тѣзи разноски теглятъ Окржжнитѣ ковчези".

Чл. 34 ся измѣня по слѣдующий начинъ: „Общинитѣ си назначаватъ пазачи за своитѣ пжтища и имъ плащатъ за службата".

Най подиръ членове 35 и 36 ся приематъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣдатель на Комиссиата:
(Подп.) Д. Наумовъ.
Докладчикъ (подп.) Д-ръ Т. И. Стояновичъ".

Прѣдсѣд.: Желае ли Обл. Събрание да пристжпи къмъ пьрвото разисквание на тоя законопроектъ? (Желае). Има ли нѣкой да иска думата?

Д-ръ Странски: И тоя законопроектъ е много важенъ, да го приемемъ сега по начало и да ся опрѣдѣли день за второто му разисквание.

Прѣдсѣд.: На пьрвото разисквание нѣма никой да говори? (Нѣма). Турямъ на гласувание, които приематъ по начало тоя законопроектъ—да станатъ прави. (Приема ся). Другъ рапортъ има ли готовъ? (Гласове: да пристжпимъ за второ разисквание на тоя проектъ). Спорѣдъ Вжтр. Правивникъ трѣбва да ся почака 24 часа. (Единъ гласъ: Има рапортъ за проекта за земледѣлческитѣ касси. Другъ гласъ: не е готовъ). Слѣдователно, нѣма нѣкой рапортъ? (Нѣма).

Ив. Герджиковъ: Г. Наумовъ ще приготви слѣдъ малко единъ рапортъ, та може да ся поотложи тоя дневенъ рѣдъ за послѣ.

(Гласове: съгласни.)

Прѣдсѣд.: Пристѫпваме къмъ II дневенъ рѣдъ: запитването на г. Бракалова по размѣстването на сждитѣ. Г нъ Бракаловъ има думата.

Бракаловъ: (Гласове: да ся отложи). Г-да, искамъ да зная дали може да ся разисква сега като нѣма правител. коммисарь.

Прѣдсѣд: Г-нъ Бракаловъ, 63 чл. на Вѫтр. Правилникъ казва (чете). Слѣдователно, Директорътъ, къмъ когото ся отнася въпросътъ, има право да отговори.

Бракаловъ: Г-да, Обл. Събрание е сезирано съ важния въпросъ за размѣстването на сждищитѣ, сждитѣ. Азъ, като станахъ сега да развия своето запитване по него въпросъ, искамъ Събранието да обърне сериозно внимание; защото рѣшението на тоя въпросъ не е отъ маловажнитѣ, и има нужда да ся рѣши колкото е възможно по-справедливо. На Обл. Събрание и до днесь не е падналъ случай да разисква върху тоя важенъ въпросъ. Види ся самото правителство още не е го изучило добрѣ та да го прѣдстави. Почит. Правителство, водимо отъ истинно желание да направи нѣщо за размѣстването на сждитѣ, дошло е въ стълкновение съ Пост. Комитетъ. Не зная какъвъ поводъ е имало това стълкновение, но, струва ми ся, взелъ ся е случаятъ отъ точка зрѣние, че правит. работи пристрастно и че съ прокарването на тая мѣрка да гони нѣкоя цѣль. Това сѫщото стълкновение останало е още не уравнено, а мене ми е чудно, въ сѫщото врѣме, какъ Правителството си прави углушки, като има случай въ настоящата сесия да прѣдложи въпросътъ. Азъ желая щото г. Директоръ на Правосждието да разясни добрѣ въпросътъ и каже своето мнѣние.

Дир. Саллабашовъ: При всичко че е устна интерпелацията, г. Бракаловъ малко я разви, но пакъ ще ся помѫча да отговора до колкото ся простира пълномощието ми за това отъ г. Глав. Управитель, и ще отговоря както той ми е диктувалъ. Г-нъ Глав. Управитель е казалъ при разискването на тоя въпросъ, че размѣстването на сждитѣ ся прѣдприема отъ идея за самия интересъ на правосждието и на сждитѣ които ся прѣмѣстватъ. Дохождаха му често оплаквания срѣщо нѣкои сждии и достигаха до такъвъ размѣръ, щото населението е дошло да глѣда на сждилищата не съ добро око, и г. Глав. Управитель мислеше ще направи голѣма полза повече за самото правосждие, ако ся прокара прѣмѣстването на сждитѣ. Най-послѣ дошълъ е до таково убѣждение, че прѣбиването на сждитѣ на едно мѣсто ще е невъзможно. За това и направи нѣкои измѣнения. Тия сѫ думитѣ на г. Глав. Управитель. Той ся основава за това на 255 чл. и 1-ий чл. отъ II притурка на О. У. Тия са основлнията на г. Глав. Управитель. Въ интересътъ на правосждието счита той размѣстването на нѣкои сждии. При това прѣмѣстването е станало и ще става само когато ся види налѣжаща нужда, а не че тоя билъ такъвъ или онакъвъ, че трѣбва да ся прѣмѣсти еди гдѣ. Повтарямъ прѣмѣстването ще става само отъ налѣжаща нужда. Въ това ся състои пълномощието ми и тѣ сѫ думитѣ, за които ме е натоварилъ Н. С. да отговора по тоя въпросъ.

Бракаловъ: Както види само Събранието имаше разлика между писменното ми и устно запитване, то бѣше именно за това което доде г. Дир. на Правосждието да изтълкува. Все си мислехъ, че тъй ще бѫде и тъй излѣзе отъ отговорътъ, заключавамъ, че г. Глав. Управитель остава да ся тълкуватъ неговитѣ дѣй-

ствия пристрастни. Намъ ся казя, че тия мѣрки прѣдварителни ся вематъ за да ся удовлетвори една необходима нужда, именно като ся размѣстватъ сѫдиитѣ отъ които имало оплаквание види ся. До колкото азъ можахъ да изуча въпросътъ, не срѣщнахъ въ много станали прѣмѣствания тая идея. Именно, какъ може да ся глѣда за размѣстването на Бургаския сѫдия? За него има рапортъ въ Пост. Комитетъ. че е неспособенъ. Добрѣ, като е тъй защо ся проважда на сѫщия рѣдъ и на по-централно мѣсто дѣто и обществото е по-добрѣ? Ако бѣ прѣмѣстенъ по неспособность, не зная защо ся прѣмѣства на по-добро мѣсто? Всичко това ме накарва да дода до едно неприятно заключение, че самото правителство иска: той който съ способность ся отличава види ся трѣбва да ся парализира, да служи на правителството за извѣстни цѣли. За това именно отговорътъ когото чухъ отъ г. Директора малко ма удовлетворява.

Д-ръ Хаканов: Интерпелацията на г. Бракалова е отъ ония, които наймного трѣбва да интересуватъ Събранието, защото въпросътъ е доста важенъ, въпросъ който очаква непрѣмѣнно разяснение отъ Обл. Събрание. Имаше въ Пост. Комитетъ писмо да ся прѣмѣстатъ нѣколко сѫдии, Пост. Комитетъ неможеше да ся произнесе самъ върху тоя важенъ въпросъ, особенно, че тоя бѣ поставенъ на неговото разглѣждание по едни лични взгляди. Пост. Комитетъ писа на Глав. Управитель, че неможе да ся произнесе за това размѣстване, но да благоволи да му съобщи разяснение по начало на въпроса: дали законътъ дава право въобще за прѣмѣстването или само дѣто трѣбва да стане. Постоянния Комитетъ съобщи още на Главниятъ Управитель, че нито той, нито Постоянния Комитетъ сѫ компетентни да тълкуватъ законътъ, а самото Областно Събрание.

Послѣ четохме по вѣстницитѣ, че ся променяватъ нѣкой сѫдии. Постоянния Коммитетъ замълча за това, като намисли тоя фактъ да съобщи на Областното Събрание. Правителството, или по добрѣ Главнийтъ Управителъ, защото самъ г. Директоръ на Правосѫдието каза, че говори отъ негова страна — приспособилъ като налѣжаща тая мѣрка, и, споредъ отговора на интерпелацията, може да ся приспособи гдѣто трѣбва.

Постояннийтъ Коммитетъ не може освѣнъ да съобщи на своитѣ избиратели, Областното Събрание, какъ е работата. Има въ насъ сѫдии и сѫдии изборни. Впрочемъ било за околия или за департаменгъ или начинъ за избирание и назначение, а щомъ е тъй и свалянието трѣбва да е съобразно съ начина за избора и назначението. И въпросъ е какъ Главний Управитель сваля сѫдии безъ мнѣнието на Постояннийтъ Коммитетъ? Има членъ въ Органический Уставъ и казва, че за всѣки трибуналъ ся назначава извѣстенъ чиновникъ отъ трима кандидати, отъ които Пост. Ком. заличава единъ, и Главний Управитель отъ останалитѣ двама единъ. Слѣдователно, неоспоримо е, че и за свалянието, който и да е, Глав. Управитель трѣбва да пита и тия, които иматъ участие въ назначението. Азъ, като прѣдставитель, благодаря г. Бракалову, че подигна тоя толко важенъ въпросъ и вѣрвамъ Обл. Събрание ще ся заинтересува твърдѣ и ще ся погрижи за правилното му разрѣшение. Трѣбва да не забравяме важността на въпроса. Сѫдии сѫ ония хора, които по съвѣсть рѣшаватъ. Никой не може да му каже: защо тъй рѣшавашъ, а не инакъ. Азъ и въ Пост. Коммитетъ бѣхъ противъ мѣстението по

тоя начинъ на сѫдиитѣ, а и сега сьмь на това мнѣние. Другъ е въпросътъ, ако О. У. говори за мѣстението на сѫдиитѣ слѣдъ 4 години. Разбирамъ въ насъ нѣма такива сѫдии, които не би трѣбвало да ся мѣстатъ и слѣдъ тия 4 години, но мѣстение разбирамъ не както иска Глав. Управитель, а по особенъ начинъ. Тогава само ще бѫде полѣзно. За това още веднажъ благодаря на г. Бракалова, че подигна тоя въпросъ, и казвамъ: А сьмь противъ такъво мѣстение.

Прѣдсѣд.: Събранието счита ли въпросътъ исчерпанъ? (Гласове: исчерпанъ! Други: не е исчерпанъ).

Бракаловъ: Азъ мисля, още не е исчерпанъ въпросътъ. Трѣбва да ся обясни добрѣ работата и да ся извѣсти правителството. Това е още встѫпление на въпроса. Тукъ трѣбваше да ся разсѫди: ако ся вземе въ смисъль, че мѣркитѣ отъ Глав. Управ. сѫ укоризнени за службата и интересътъ на правосѫдието, азъ прѣдлагамъ да разискваме въпросътъ: да ли трѣбва да ся размѣстватъ магистратитѣ или не, послѣ си задьржамъ правото да говоря.

Наумовъ: Всѣкога, когато има да рѣшаваме единъ въпросъ, трѣбва да глѣдаме да ли коснува основния законъ. Въпросътъ, подигнатъ отъ г. Бракалова, е отъ голѣма важность, заслужва сериозно внимание и трѣбва окончателно разрѣшение. Ние виждаме, че тоя въпросъ ся коснува до прѣдписание на О. У. на тоя основенъ законъ, който е единственната наша гаранция за нашитѣ сѫдии и права. За мѣстението на сѫдиитѣ, хората трѣбва да глѣдатъ внимателно. Наший О. У. каава, че мѣстението на сѫдиитѣ ще ся извърши до 4 год. Сѫщий тоя уставъ казва, че сѫдията може да ся прѣмести и по други причини. Не можемъ да не признаемъ, че ние нѣмаме хора за сѫдии, че нѣкои сѫдии съвсѣмъ не отговаратъ за такъва честь. Но тъкмо по тая причина и законодателитѣ прѣдвидѣли въ О. У. едно прѣмѣствание въ 4 год., слѣдъ което тѣхната длъжность остава пожизненна. Сѫдията не само трѣбва да е достоенъ, трѣбва да има практика и да знае законитѣ и да може да сѫди по съвѣсть; да добива репутация между хората. Това е най главната задача на законодателитѣ, като оставиха такъвъ 4 год. срокъ да ся смѣнатъ сѫдиитѣ, за да може страната да ся снабди съ добри сѫдии. Естественно отъ това можатъ да ся породатъ добрини, както и незадоволства. Но тия незадоволници вече сега ги има, защото съ тѣхъ ся постѫпи рѣшително и неправедно. И други казватъ: когато ся позволява да ся критикува една еластичность на закона, явно е, че може да ся злоупотрѣблява; г-да, никой не можеше да си издигне гласътъ и каже, че не трѣбва да ся мѣстятъ сѫдиитѣ, ако бѣше явно, че сѫдиитѣ не сѫ мѣстени до сега по единъ такъвъ начинъ. Но ние глѣдаме, че Глав. Управитель задьржалъ правото си да прави това по своему. И ако неговитѣ хора не го заблуждаваха, дѣйствително, никой нѣмаше да го осѫжда. Но, съ скърбъ глѣдамъ, че всѣки, който добилъ що годѣ влияние прѣдъ него, глѣда да злоупотрѣблява довѣрието му. Ние глѣдаме въ тия мѣрки партизански цѣли и г. г. Директоритѣ отъ туй ся въодушевляватъ. Това е ясно въ насъ. Мѣркитѣ приети за мѣстението на сѫдиитѣ водатъ ни къмъ такъво печално заключение. Има непрѣместени сѫдии, оплакванията противъ които оставатъ миндеръ алтѫ, защото имаме хора съ привелегии и тий, види ся, да сѫ отъ тѣхъ. Отъ тая точка вземенъ въпросътъ — той е най важенъ за насъ. Има стремление да ся

убие и най малката независимость на сѫдията. Това може да ни дойде на умъ щомъ помислимъ, че има оплаквания, дѣто сѫ дадени на Главний Управитель противъ нѣкои сѫдии, но тия сѫдии не ся прѣместватъ. Премѣстватъ ся онія, които нѣматъ нищо лошо, но, види ся, защото сѫ самостоятелни. Това е факъ неопровержимъ. Сега става ясно до колко и отъ що Главний Управитель може да ся ржководи за такива нѣща. Г-да, самитѣ сѫдии разно си тълкуватъ, както взглядоветѣ на правителството, тъй и на Главний Управитель на тия мѣрки. Питатъ защо става туй мѣстение? отговаратъ, че едни не били способни; други, че имали злоупотрѣбления и оплаквания противъ тѣхъ; други не били на мѣстото си. Сега самото правителство не може да разясни, не може да даде мотиви за такъво размѣстване, г-да, ние тукъ не сме дошли да бламираме Главний Управитель, но да го защищаваме; не сме дошли тукъ въ едно тѣло освѣнъ да искажемъ. Главний Управ. да признае, че не може да узнае истинното положение на нашата Область. До дѣто Главний Управитель самъ казва, че законътъ сьмь азъ, тогава какъ ще мислимъ, че въ насъ има гаранция? Дѣйствително, Събранието не може да заглѣда освѣнъ всѣкакъвъ произволъ и нѣма да вижда освѣнъ машина привилегирована. Г-да, нека говори кой какъ ще, нека разсѫждава кой какъ може, но, споредъ мене, туй поведение на Глав. Управ., който е блюститель на законностьта, е нѣщо незаконно, противъ интереситѣ на страната, противъ О. У.—нѣщо врѣдно за страната. Азъ, прочее, сьмь противъ мѣстението на сѫдиитѣ и моля Събранието да ся не увлича отъ други съображения, да докаже на Главний Управитель, че то е прѣдставителство и може да защищава законътъ. Г-да, ако до 3—4 год. не добиятъ извѣстна практика, способность и неможатъ да оправдаятъ значението си, честно да ржководатъ правосѫдието, такива сѫдии разбира ся трѣбва да ся свалятъ, но има начинъ показанъ отъ О. У. и само по тоя начинъ може да ся работи въ такъва смисъль. Като има това показано въ О. У. кой е оня дѣто ще каже, че мѣркитѣ взети отъ Гл. Управитель сѫ законни? Сега, г-да, ако не викнемъ добрѣ въ въпроса, ще каже, че областното прѣдставителство не знае длъжностьта си, а е събрано тукъ да одобрява противозаконията.

Бракаловъ: (Прѣдсѣд. Колко пъти говорите). Ще говора за интерпелацията. Г-да, г. прѣдговорившій нека ми позволи да не ся съглася съ него, че той развн другояче въпросътъ за размѣстването на сѫдиитѣ. Азъ глѣдамъ на въпроса съвършенно другояче. Органический Уставъ полага сѫдиитѣ да бѫдатъ пожизнени слѣдъ 4 години. Сѫдията обаче, като получи пожизненность, не ще каже да му ся даде право на дембеликъ за да остане до край въ едно кюше на единъ департаментъ. Той добива право за пожизненность на своята магистратура и непрѣчи на самото право да бѫде размѣстенъ отъ едно мѣсто на друго — нѣма никакво значение мисльта, че сѫдията размѣстенъ губи отъ правого си на пожизненость. Той си е пожизненъ. Изгубва това свое право само по злоупотрѣбление, но неспособность. Слѣдователно, размѣстването на сѫдиитѣ, по мое мнѣние, незначи, че му ся отмѣнява нѣщо. Думата déplacement неможе да има равно тълкувание съ „размѣстване“. То е друго. Трѣбва да дадемъ истинното значение на думата. Déplacement незначи да размѣсти отъ Бургасъ въ Пловдивъ. То значи кога е подведенъ сѫдията на сѫдъ по извѣстни случаи, тогава, ако ся докаже, че тоя сѫдия

е виновенъ, тогава губи правото си на пожизненность, като ся отчисли или свали на по долна служба, като, ако е сѫдия, да бѫде околийский сѫдникъ или комиссарь. Тогава ся казва, че тоя сѫдия е депласиранъ отъ сѫдейското му мѣсто на друго съотвѣтственно на неговото сѫдийско знание. А незначи, че той остава на едно мѣсто всѣкога. Защото той тогава си накупва имоти, чифлици, както има сега такива и правать лихваджилъкъ, а това не ся допуща, не е съвмѣстимо съ понятието за магистратъ въ сѫщинската смисъль на думата. Затова пакъ Събранието ще прѣсѫди серіозно. Да не дава тълкуваніе, че ако ся съгласи съ мѣстението на сѫдиитѣ, ще каже нарушава ся пожизненностьта на сѫдията. *Пожизненность* е съвършенно друго нѣщо отъ *размѣстваніе*. Г-нъ Наумовъ казва, че сѫдията ся размѣнява ако е лошъ, ако не знае нищо. Напротивъ това има друго значеніе.

К. Величковъ: Г-да, интерпелацията на г. Бракалова, заслужва, споредъ мене, вниманіе за двѣ нѣща. Тукъ ся явяватъ двѣ страни на въпроса, които трѣбва да ся обсѫдатъ добрѣ, да ся даде умѣстно тълкуваніе на духа закона, за да бѫдемъ спокойни за напрѣдъ. Въпросътъ трѣбва да ся разглѣда именно тъй: 1) просто размѣстваніе, както го разумѣва г. Бракаловъ; 2) размѣстваніе, вслѣдствіе на което ся губи отъ пожизненностьта. Пост. Комитетъ въ рапортътъ си помѣнува за тоя въпросъ. Главнийтъ Управитель ся отнесе до Постоянийтъ Комитетъ да иска мнѣнието му, относително прѣмѣстваніето на нѣкой сѫдіи. Види ся, Глав. Управитель съзнаваше, че безъ да вземе мнѣнието на Постоянийтъ Комитетъ, въ отсѫтствіе на Обл. Събраніе, нем же да ся распорѣди, да вземе такива важни мѣрки. И ни най малко не бѣше подозрително намѣрѣнието на г нъ Главний Управитель. Като дьржавенъ глава, като самий Органический Уставъ дава такова прѣдписаніе не е чудно да бѣше дошьлъ до убѣжденіе, че трѣбва да ся направи, да прѣмести нѣкои сѫдіи, за които има оплаквания. И такъво нѣщо като ся съобщаваше на Постоянний Комитетъ и ся искаше неговото мнѣніе, щѣше да ся разрѣши лѣсно, ако, за жалость, сѫщеврѣменно нѣмаше и рапортъ на Директора на Правосѫдіето. Тоя рапортъ принуди Постоянний Комитетъ да ся помисли повече. Пост. Комитетъ помисли за тоя важенъ въпросъ, и доде до заключеніе, че не е прилично да ся тури рѣшеніето на въпросътъ въ зависимость отъ прѣмѣстваніето на сѫдиитѣ по оплаквания просто, когато тоя въпросъ ся коснува до важенъ принципъ, до гаранціята, независимостьта на сѫдиитѣ. Постоянний Комитетъ счете за своя длъжность да отговори, и каза естественно, че трѣбва да даде едно разрѣшеніе на тоя въпросъ самото Областно Събраніе. И Постоянний Комитетъ мислите ли да не знае до колко сѫ заслужили сѫдиитѣ? Но той отхвьрли прѣдложеніето и тури правителството въ невъзможность да направи нѣщо. Защото, най сѣтне, искаше ся тълкуваніето на закона. Г-да, нека най послѣ размислимъ, какво излиза отъ едно прѣмѣстваніе на сѫдиитѣ. Ако ся водимъ по сѫщность на въпроса, ще видимъ нѣкакво подобрѣніе на правосѫдіето. Единъ сѫдия ся прѣмѣства на друго мѣсто по добро, че билъ по способенъ. Другъ ся проважда на друго, че на пьрвото ся каралъ съ нѣкого. Послѣ ся намѣрва другъ на неговото мѣсто. Както видите отъ такъва точка на зрѣніе разглѣданъ въпросътъ, излиза, че Глав. Управитель ся въодушевлява отъ идея за интересъ на самото правосѫдіе. И това е тъй. Обаче, въ такъвъ случай, правителството, като имало прѣдъ видъ да направи едно прѣмѣстваніе на сѫдиитѣ,

трѣбвало да признае, че не на Постоянний Комитетъ, а на рѣшението на Областното Събрание само може да расчитва. На него да прѣдстави своитѣ мотиви, да го подкрѣпи съ мотиви, извлечени изъ самата 3 годишна практика и Областното Събрание да рѣши или положително, или отрицателно. Ако рѣши положително, Събранието ще даде пълномоще на правителството да прѣмѣства сѫдиитѣ. Това не е въпросъ за разрѣшение отъ Пост. Комитетъ. Постоянний Комитетъ има своитѣ извѣстни права, права много голѣми, но права, които немогатъ ся взе прѣдъ видъ, когато ся говори за прѣмѣстваніе на сѫдиитѣ. Право има да взима участіе въ назначението на сѫдиитѣ. Орган. Уставъ говори, че може да заличава единъ отъ тримата кандидати прѣдставени за сѫдии, и не изобщо за цѣлата Область, но за извѣстна околия, за извѣстно лице отдѣлно. Кандидатитѣ когато му ся прѣдставятъ, за да изличи единъ отъ тѣхъ, прѣдлѣжи да обсѫди въпросътъ всестранно тогава да рѣши да заличи. Значи той нѣмаше може би право да ся произнесе за тоя въпросъ и той не ся произнесе. Обаче то не значи, че той неможе да дава и мнѣнието си. Той е висшій контролъ въ Областьта. Той казва: тоя въпросъ трѣбва да разрѣши Обл. Събрание. Свършено. И правителството трѣбваше да чака Областното Събрание. Обаче то прибърза. И щомъ допустнемъ на Глав. Управитель правото да мѣсти сѫдиитѣ безъ да иска мнѣнието на Постоянniйгъ Комитетъ, като прѣдставитель на Областното Събрание, излиза, че заличава правителството онова право на Постоянний Комитетъ, което му ся повѣрява отъ Областното Събрание. Въ вашъ интересъ ли е това, г-да? Особенно вие, които защищавате интереситѣ на страната? Нека да говоримъ сега за прѣмѣстваніето на сѫдиитѣ. Единъ отъ г-да прѣдговорившитѣ каза, че сѫдиитѣ трѣбва да ся мѣстятъ, защото инакъ хващатъ коренъ и показватъ наклонность да ся обогатятъ. Г-да, който сѫдия държи 10 години служба да му ся запрѣти ли да живѣе съ дѣцата си, съ жената си на едно мѣсто? Да ги остави ли безъ храна? Да не ли си сдобива имотъ? Да немисли ли да остави нѣщо наслѣдство на челядьта си? Вие го вземете отъ едно мѣсто дѣто служи вѣрно и го пращате на друго мѣсто. И той неможе да ся ползува отъ 20 годишенъ трудъ. Азъ като говора, г-да, и не ся въодушевлявамъ нито отъ малко страсть, освѣнъ да ся не нарушава Органический Уставъ и да не ся отнимагъ правата на Събранието и на Пост. Ком., които съставляватъ гаранцията на настоящето и бѫдущето и които държатъ правителството. А *правителство* не ся разбира единъ само Генералъ Губернаторъ, но е нѣщо съставено отъ държавния глава, спомагатъ отъ администраторитѣ, отъ Областното Събрание и отъ Пост. Комитетъ. Ако бѣше другояче, ако бѣше прието въ насъ самийтъ държавний глава да е *правителство*, че отъ него да произлиза всѣка инициятива, нѣмаше въ Орган. Уставъ да ся казва че прѣдставя списъкъ отъ трима кандидати за сѫдии, и единътъ заличава Пост. Комитетъ, а Глав. Управитель единъ отъ двамата останали.

Колкото за Директоратътъ, той е съставенъ отъ вашата срѣда, и той пове има морално задължение да прѣдставлява Областното Събрание и да има морална отговорность прѣдъ него. Ако бѣше другояче, ние щѣхме да видиме съвсѣмъ други кандидати прѣдставявани, за които малко ще симпатизираме.

Обаче много пѫти сме говорили и пакъ може да ся говори, че директоратътъ желателно е да бѫде единъ день малко по самостоятеленъ и повече отговоренъ

прѣдъ Областното Прѣдставителство. Тогава, когато имаме директоратъ такъвъ, отговоренъ, тогава ще го видите по добрѣ на мѣстото му. И Орган. Уставъ съ тоя прѣдписваемъ начинъ за съставяние на сѫдилищнятъ съставъ никакъ не противорѣчи за нашата гаранция, прѣдъ видъ на положението, въ което прѣдвиждале ся законодателитѣ, ще бѫдатъ и нашитѣ директори. Затова директоръть не може направо да назначава сѫдии, тъй сѫщо и Главнийть Управитель. За това Пост. Комотеть злличава единъ кандидатъ, и Глав. Управителъ единъ, а третий ся назначава. И това право нетрѣбва да ся отказва на Пост. Комитетъ. Щомъ признаемъ това, трѣбва да признаемъ и компетентностьта му, ако не да разрѣши прѣдмѣтний въпросъ, въпросъ принципиаленъ, за пожизненностьта на магистрата, поне, казвамъ, да укаже истинский пѫть. И тая длъжность Пост. Комитетъ си я испълни. Той вече не е отговоренъ прѣдъ Областното Събрание. Ни най малко не оспорявамъ това, което каза г. Бракаловъ, че дѣйствително много сѫдии именно, защото сѫ на своитѣ мѣста, сѫ окачени съ частни интереси, които прѣчатъ да ся испълнява сѫдийската длъжность съ онова безпристрастие, съ онова високо безпристрастие, съ което ся очаква да бѫде единъ истински сѫдия. На всѣки случай такова мѣстение е нуждно, но трѣбваше да ся изложатъ всичкитѣ мотиви на Поост. Комитетъ. Той да ги обсѫдеше въ качество на едно тѣло отъ народното прѣдставителство, върховно тѣло въ Областьта, и да даде своето мнѣние; и само тогава да ся рѣшеше, ако имаше шансъ, да ся размѣстятъ или не сѫдиитѣ. Ето принципътъ, г-да. Азъ, повтарямъ, не ся въодушевлявамъ отъ нѣкаква страсть, освѣнъ отъ идея да ся приспособява точно прѣдписанието на Орган. Уставъ. Сега естественно трѣбва да ся разясни въпросътъ. Но и не мисля, че ще можемъ да го рѣшимъ на основание на една интерпелация. Почакайте, г-да, съ тоя въпросъ, самото правителство да иска мнѣнието отъ Областното прѣдставителство. Правителството, чрѣзъ своя комиссарь, да даде всички мотиви въ защита на своитѣ домогвания. Ние сме увѣрени, че такъво размѣстване на сѫдиитѣ е въ интересъ, въ полза на правосѫдието. Нѣма да откажемъ това даже ако имаше принципъ противенъ въ Орган. Уставъ, до дѣто дадемъ правото за пижезненность на нашитѣ сѫдии. Може това да стане, защото пожизненностьта въ насъ неможе да ся постигне скоро и нетрѣбва много да бързаме. Органический Уставъ казва, че ще стане размѣстване на сѫдиитѣ слѣдъ 4 години. И видите, г-да, съ каква гаранция ся ограждава нашето правосѫдие отъ чужденци хора. И пакъ казвамъ, че Постояннийгъ Комитетъ можеше да даде своето мнѣние за размѣстването на сѫдиитѣ, защото Орган. Уставъ не дава пожизненность на сѫдиитѣ до 4 години. Значи Орган. Уставъ прѣдвижда день до когато страната ще може да ся здобие съ добри хора за сѫдии. Но до гдѣто пожизненностьта е на край оставена, ще дохождатъ като днесь да ся оплакватъ противъ сѫдиитѣ. Нашитѣ сѫдилища още иматъ образътъ на турското врѣме и нетрѣбва да ся колебаемъ да признаемъ, че имаме сѫдии лоши, пристрастни. Както въ всѣка една народность има лоши хора, злонравни хора. Обаче нетрѣбва да откажемъ, че имаме или ще имаме честни хора. Прочее, за да ся здобиемъ съ повече честни хора за сѫдии, ние трѣбва да продължимъ врѣмето за пожизненностьта на сѫдиитѣ и зачи до тогава могатъ да ставатъ нѣкой опити за пробирание на сѫдиитѣ, но по единъ законенъ начинъ.

Колкото повече не бързаме да установимъ пожизненностьта на сѫдиитѣ, толкова повече има шансъ, че ще добиемъ сѫдии каквито трѣбва. Напротивъ, като знаемъ настоящето положение на правосѫдието, ако бързаме съ въпросътъ, ще направимъ злополучие на страната ни.

К. Калчовъ: Азъ прочетохъ интерпелацията на г. Бракалова и отъ устното му запитване ся види, че прѣдлага да ся глѣда прѣмѣстването на всичкитѣ сѫдии като и непрѣмѣнно нуждно. Но не забѣлѣжихъ азъ отъ всичко това нужда за разрѣшение на единъ принципаленъ въпросъ. Не ся трѣбва ни едно тълкуване на Органическийтъ Уставъ. Именно за това нетрѣбува да ся впущаме въ тълкуването на О. У., защото какъ и да го тълкуваме, неможемъ да дойдемъ до нѣкое заключение. Колкото за въпроса по прѣмѣстването на сѫдиитѣ, че правителството е прѣкрачило съ такава мѣрка напрѣдъ, азъ мисля, и да признаемъ правото на правителството, че може това да прави, но Обл. Събрание е въ правото си да обърне вниманието си и да иска мотивитѣ отъ правителството на основание на които това върши. Имаше и такъво мнѣние исказано, щото да ся прѣпоржчи на правителството да прѣстане съ мѣстенето на сѫдиитѣ. Спорѣдъ менъ то не е умѣстно, защото намъ ся каза отъ офиц трибуна, че то ся прави по *належаща нужда*. Ако Обл. Събрание ся съгласи на това, излишно е и прѣдложението на Бракалова. Но тукъ има другъ въпросъ. Знаемъ, че Орг. Уставъ дава право на пожизненность на сѫдиитѣ слѣдъ 4 години. Изрично е казано, че сѫдиитѣ сѫ непожизнѣненни сега, — това е много ясно. Може даже единъ сѫдия да пожелае самъ да ся прѣмѣсти отъ едно въ друго сѫдилище. Има желания ясни на ония сѫдии, които сѫ отъ едно мѣсто, дѣто имъ е отечеството, и искатъ да ся прѣмѣстатъ на дуго мѣсто. Но мисля и Събранието е въ право да контролира размѣстванията и да изисква отъ Правителството сериозни мотиви за това. Колкото за другата страна на въпроса, посочена отъ г. Величкова, сега за сега още нѣма нужда да ся произнасяме за пожизненностьта на сѫдиитѣ, та нѣма защо и да ся впущаме въ тълкуването на касателния членъ. Върху първото прѣдложение на запитването на г. Бракалова може да ся говори сега. Сега по начина по който е направено размѣстването може да ся говори, но пакъ, азъ мисля, не ще има добръ резултатъ и полза отъ това. За второто прѣдложение на запитването: да прѣпоржчимъ на правителството да прѣмѣства, е умѣстно, но каза ни ся, че това неможе всѣкога. Нѣма, слѣдователно, що да прѣпоржчваме на правителството. Стига за Събранието, че взема единъ такъвъ актъ отъ отговора на г. Директора.

Д. Юруковъ: Много ся каза относително тоя въпросъ. Мнозина отъ г-да прѣдговорившитѣ казаха, че въпросътъ ся коснува до тълкуването на Орг. Уставъ, сир. на 255 чл. Казаха още, че това не било въпросътъ дѣто трѣбва да разискваме. Азъ мисля, именно това е въпросътъ, въ това състои запитването на г-на Бракалова. Даже отъ г. Директора ни ся каза ясно, че г. Главний Управитель ся основава на Орг. Уставъ, значи правителството тълкува закончъть. Но да видимъ да ли има това право правителството. Азъ мисля, врѣме е да ся говори за тоя въпросъ, и да ся рѣши по единъ начинъ. Въ чл. 255 на Орг. Уставъ ся казва, че сѫдиитѣ сѫ пожизнени, освѣнъ въ случаитѣ когато можатъ да ся смѣнатъ или свалятъ. А първий членъ на 11 притурка казва, че до 4 години сѫдиитѣ ще ся

смѣняватъ, до дѣто ся яватъ специалисти. Значи, до тия 4 год. сѫдиитѣ не сѫ пожизненни и несмѣняеми. Това другояче не може да ся разбира. Това е истинското тълкуване на закона. Обаче и това смѣнение на пожизненнитѣ сѫдии какъ трѣбва да става? Разбира ся, ако е неспособенъ единъ сѫдия, непрѣменно ще ся яватъ оплаквания отъ него, погрѣшки и т. н. Обаче отъ тия, които ся размѣстиха може ли да каже правителството: колко пѫти ся прѣтърпѣли дисциплинарно наказание за своитѣ погрѣшки? Ако това не е станало, незная защо да ся смѣняватъ? Защото имало оплаквания, ще ни ся каже; но има станали оплаквания и за други, тѣ не сѫ смѣнени. Отъ това нѣма да има сѫмнѣние, че не е направено добрѣ. Да ли е добрѣ? Въ интересъ ли е, правителството да смѣнява по тоя начинъ? Когато е дерожирана пожизненностьта, тогава значи правителството да сваля всички? Това въ наша гаранция ли е? Единъ сѫдия, г-да, трѣбва да бѫде обезпеченъ най вече. Най важенъ въпросъ на всѫдѣ е именно пожизненностьта на сѫдиитѣ. Нашето правителство иска да унищожи тоя принципъ. Исказва мнѣние, щото пожизненностьта да ся похорони. Разбира ся, това е по политически причини. И Франция, Австрия сѫ достигнали до такова положение, щото трибуналитѣ вдъхватъ на правителството страхъ. Но то е, че иматъ и хора, че сѫдията глѣда да рѣшава по право, защото инакъ ще даде поводъ да го махнатъ. Но ние какви специалисти имаме? И нѣма ли да ги измѣнявяме скоро? Ние, ако искаме да махнеме пожизненностьта, неможемъ. Ще направимъ най голѣмото зло за страната. Но това сѫщото зло ще е, ако вѫтрѣ въ тия 4 години не ги пребираме. Колкото за начина, по който трѣбва да става това, той е, ако ся укаже нѣкой неспособенъ и противъ когото ся яваватъ оплаквания. Щомъ ся намѣри причина, може да ся размѣсти, и свършена работа. Г-да, на всѣкѫдѣ сѫдиитѣ иматъ една независимость отъ правителството, и ако правителството вземе да влияе на тѣхъ, то значи, че тѣ ставатъ политически орѫдия на правителството. Сѫдейската служба трѣбва да е независима и съ безпристрастие, ако искаме интереситъ на правосѫдието и народа. Това начало е и причина дѣто има мнѣние, щото да не ся позволява сѫдия да бѫде такъвъ на своето родно мѣсто. И за това може и способний, безпристрасний сѫдия да ся размѣства. Но азъ незная до колко може да има страхъ отъ това, ако единъ сѫдия е въ родното си мѣсто, или на едно мѣсто е свързанъ тѣсно съ обществото. Вие, г-да, размѣствате Окол. Сѫдници, Окр. Сѫдии, но тѣ ще можатъ да направатъ, когато има надъ нихъ по горни Сѫдилища, дѣто може да ся унищожава тѣхното рѣшение. Ако трѣбва да ся размѣстатъ, то разбирамъ отъ Върховното Сѫдилище. А първостепенното какво е? Може и човѣкъ да ся оплаче на по горна инстанция и да намѣри право. Но и въ Върховното Сѫдилище може ли да ся каже да не влиза оня, или оня, защото е отъ Пловдивъ? Тъй сѫщо и въ по долнитѣ инстанции? Кой послѣ, който и да влѣзе въ Пловдивскитѣ Сѫдилища, макаръ външенъ, щомъ сѣди тукъ 1, 2, 3 год., той става мѣстенъ житель.

Ив. Х. Петровъ: Тоя въпросъ наистина е важенъ, но и до разясението му може по лесно да ся дойде, ако захванемъ отъ самиятъ членъ на Органическийтъ Уставъ; членъ 1-й отъ XI-та притурка казва: (чете).

А ще каже несменяема е и пожизненностьта на сѫдиитѣ; то е онова което ся казва грьцки ισοβιοι. Това е тълкуването, което се вразумѣва. Послѣ иде да

допълни друго. Въ чл. 255 ся казва за тая пожизненность, а послѣ и за дестиуцията. Допълнително казва членътъ *освѣнъ ако ся случи да ги свалятъ*, значи по недостоинство или ги премѣстатъ по нѣкоя пресжда. Значи съ смѣнение неможе да ся мисли, че ся отнима пожизненностьта, но само ся сваля въ степень по долня.

Следователно, спорѣдъ Органический Уставъ не ся нарушава правото на магистрата, ако ся премести на друго мѣсто. Друго. Нашийтъ Органический Уставъ поставя една епоха за сменяванията на сжднитѣ. Именно въ сжщия членъ 1-ий отъ XI-та притурка. А това е защото още нѣмаме хора. Жално е, прочее, че ся говори че ся нарушавать правата на сжднитѣ въ ущьрбъ на населението. Казаха, че г. Главний Управитель билъ нарушилъ законътъ. Казаха и че мнозина ся премѣстили несправедливо. Г-нъ Наумовъ, като искаше да сгрѣши, каза, че Главн. Управитель е блюститель на закона — и язикътъ каза истината.

Като станали прочее нѣкои смѣнения, питамъ, дѣ сж нарушени правата на сжднитѣ? Когато тѣ ако и премѣстени, но пакъ сж на служба, на друго мѣсто? Всички тукъ ся спираме и говоримъ, като забравяме че сж предвидени отъ самия основенъ законъ двѣ епохи. Знае ся наистина, че ако сжднята е на своето мѣсто може да работи и своя работа, при всичко че и на друго мѣсто може да прави сжщото. И знае ся, че е едно престжпление, ако сжднята вьрши това. Това го признавамъ, но това не е мотивъ. Мотивитѣ ся заключаватъ въ Органич. Уставъ; въ пьрвата епоха сжднитѣ ся смѣняеми и затова ги пребирами, защото съ такъва цѣль ще добиемъ сждии достойни за правото *пожизненность* въ сжщия смисъль на думата, а не тъй съ произволно тълкуване. Намъ ся каза, че премѣстяването ще става когато ся появи необходима нужда. И то за пьрвата епоха. И потрѣбва да казваме тогава, че ще става това, когато му скимне на правителството. Жално е още, че и Постоянний Комитетъ не испълнилъ както трѣбва длъжностьта си. Когато ся говори, че е благодѣтель на народа, когато е узналъ че има оплакване отъ населението, той даже трѣбвало самъ да ся съвѣщава съ г. Главний Управ. за устранение на злото и туй много добрѣ щеше да е и сега нѣмало да ся казва тъй и инакъ. Като ся казва, че Пост. Ком. е за защитникъ можеше тъй защита да направи; когато ся смѣняватъ сжднитѣ пакъ, разбирамъ, би трѣбвало да си дава мнѣнието Постоянний Комитетъ, защото ся и назначаватъ допълняеми, които да не знае не може. А когато сжднята може да ся смѣни на подобна служба и когато ся радватъ сжднитѣ на пожизненность по втората епоха, какво остава сега на пьрвата. Колкото за премѣстването на сжднитѣ то е друго. И които имать дипломи даже можатъ да ся радватъ за мѣстение. И тъй да ся каже, че тукъ ще стоимъ, това е повече противъ правото на сжднитѣ.

Гр. Караджовъ: Чудно ми е, какъ днесь за тоя въпросъ говоратъ нѣкои г-да членове отъ Събранието. Едни казватъ, че трѣбва да ся размѣстватъ сжднитѣ до втората епоха, сир. до истичането на 4 год., слѣдъ който срокъ сжднитѣ бивать пожизнени. Други казватъ, че не трѣбва и сега да ся мѣстатъ: азъ ще обьр на внимание на г-да представителитѣ върху 255 чл. и 1-ий членъ отъ XI-та притурка на Орган. Уставъ, и ще докажа на г-да представителитѣ, че сжднитѣ и когато сж пожизненни можатъ да ся премѣстяватъ. (Чете чл 255). Тукъ ясно ся казва, че сжднитѣ сж такива до животъ, освѣнъ ако ся свалятъ или прѣмѣствать

по нѣкоя пресѫда. На френски значи, освѣнь ако ся деституиратъ или деспласиратъ. Но кои сѫ тия случаи? Спорѣдъ френский академически словарь (чете) destitution значи сѫдия да бѫде предаденъ на сѫдъ, осѫденъ да нѣма право вече да дири служба. А пъкъ спорѣдъ сѫщийтъ рѣчникъ (чете) deplacement ще рече да му ся отнеме службата, както, напримѣръ, става въ Франция съ магистратитѣ: дохожда на властьта едно министерство, което, ако нѣма довѣрие въ едни чиновници назначени отъ падналото министерство, отстранява ги. Т. е. то може да ги деспласира, да ги извади отъ служба, но тий така деспласирани послѣ можатъ да дератъ, и може даже сѫщото пакъ министерство да ги назначи на служба. Тъй щото деспласираният чиновникъ не е лишенъ отъ правото си да иска служба. Сега, спорѣдъ Орган. Уставъ значи, когато сѫдията става inamovibles неможе да ся *деституира* отъ службата, освѣнъ въ извѣстни случаи. А да ся *деспласира* значи да ся лиши отъ службата по неспособность, по недовѣрие, но пакъ има право на друга служба по тая часть. Сега такива случаи нѣма у насъ. И, ако да има, такъво тълкуване трѣбва да ся даде. Чиновникътъ губи само въ тия два случая; когато впадне въ единъ отъ тия два случая той губи пожизненностьта си съвсѣмъ или малко. Други случаи неможатъ да сѫществуватъ. Сега, независимо отъ тѣхъ, има случай който ще ви представа и да ви увѣра, че сѫдиитѣ можатъ да ся мѣстатъ. Представете си Върховното Сѫдилище тукъ ся помѣщава въ еврейската махала. Ако стане нужда да ся премѣсти на друга махала, неможе споредъ О. У., защото е *немѣстимо*. (Смѣхъ) И Върх. Сѫдилище тъй ли ще ся произнесе? Правителството, по административни съображения, намира за полѣзно да унищожи единъ кантонъ, ще трѣбва сѫдиитѣ да ся премѣстатъ. Спорѣдъ Органический Уставъ обаче тѣ сѫ *немѣстими* и трѣбва да ся залѣпятъ тамъ и да кажатъ: не, ние сме *немѣстими*. (Смѣхъ) И това е споредъ вашето тълкуване.

Органическийтъ Уставъ дава право на правителството да има чиновницитѣ си подъ расположение, но правителството има право да ги лишава отъ служба, не може да прави деституция съ тѣхъ. То само има чиновницитѣ въ расположението си да ги мѣсти когато намѣри случай, въ интересъ на правосѫдието и населението. Никой не може да откаже пожизненностьта на сѫдиитѣ, а и съ това мѣстение не значи че губятъ нѣщо отъ пожизненностьта си. Сега Обл. Събрание, като му ся прѣдстави случай да говори за станали нѣкои размѣщения, казва че това не трѣбало да стане. Г. Глав. Управитель трѣбало да мисли какви мѣрки взема. Но незная дали даже има мѣстото си такъвъ въпросъ. Нѣма асли прѣдмѣтъ за тълкуване, понеже той е истълкуванъ. Въ случая не е станало déplacement на сѫдия. Сѫщо ся мѣстатъ всички чиновници: единъ началникъ, околийски докторъ и другъ нѣкой чиновникъ, когато не си испълнява длъжностьта както трѣбаа, правителството може да го деспласира. Може да предприеме и деституция противъ чиновника, ако той е даденъ подъ сѫдъ и изгубва правото си да претендира служба.

Както видите, г-да, тоя въпросъ е разрѣшенъ отъ самия О. У. Погрѣшка е че ся възбужда днесь тълкуване на О. У. понеже не сме разбирали прѣдписанията му. Едни тълкуватъ че сѫдията е неподвиженъ; други казватъ той е подвиженъ но неможе да ся размѣстува, че е пожизненъ. Именно такива сѫмнѣния ни навожда самий български текстъ на О. У. въ 1 чл. на прчтурката, дѣто ся говори за *не-*

смѣняемостьта на сѫдиитѣ. И до тогава не ще имаме пълно понятие за въпроса, до дѣто думата „мѣстение“ вземаме за „смѣняемость“. Трѣбва да имаме, че „смѣняемость“ е отъ déplacement, дѣто ще каже, че правителствого нѣма право да отнима службата на единъ сѫдия, освѣнь да го депласира на друго. А „пожизненностьта“ е ценсъ на службата. Напр. Правителствого ако смѣни предсѣдателътъ на едно сѫдилище, то нѣма, спорѣдъ Орган. Уставъ, да му измѣни службата, сир. отъ прѣдседатель да го направи членъ. Това право нѣма правителството. Азъ веднажъ като съмъ чиновникъ, оставамъ предсѣдатель, ценсъ пожизненъ имамъ за службата. Такава ще я имамъ, тъй ще ми ся дава заплатата до дѣто съмь живъ. Но не че съмь въ Пловдивъ и тукъ да умра.

Да кажа още едно нѣщо. Да ся мисли вещественно déplacement значи *мѣстение*. Когато кажемъ оня е деспласиранъ, не значи че е деспласиранъ на друго мѣсто. Не, той е пакъ въ Пловдавъ, но е депласиранъ по службата си.

По тия разяснения, г-да, видите, че самий Орган. Уставъ дава право да ся *премѣстватъ* сѫдиитѣ. Колкото за другитѣ чиновници тѣ ся смѣняватъ — не сѫ пожизненни. По тая причина правителството има право да премѣства сѫдиитѣ. Ако бѣше другояче, постѫпката му би заслужвала укоръ. Но тукъ правителството испълнява едно предписание на Орг. Уставъ. Г-да, самийтъ въпросъ е такъвъ, щото Събранието — както нѣкои отъ членоветѣ му ся произнесоха — трѣба да мисли да има нѣкоя по̀ голѣма гаранция за себе си въ това мѣстение и по̀ добрѣ би било мѣстението да става чрѣзъ рѣшение отъ Върховното Сѫдилище. Орг. Уставъ казва, че можатъ да ся мѣстатъ. Въпросътъ е рѣшенъ, г-да, сѫдиитѣ можатъ да ся мѣстатъ, били тѣ пожизенни или не. По тая причина, чини ми ся, излиза въпросътъ: по какъвъ начинъ да става то? Дали по съгласие на самитѣ сѫдии или какъ? Съгласенъ съмъ съ г. Наумова, че правителството само да не приема. Или Събранието е свободно и може да ся съгласи да става и чрезъ Върх. Сѫдилище. Както желае. Но, чини ми ся, отъ друга страна и то не е добро. Единъ човекъ е туренъ да е отговоренъ за нѣщо. Правителството го назовава сѫдия. И Събранието има пълно право да укорява правителството, когато то направи нѣщо съ едно измѣнение вмѣсто полза да принесе врѣда. Сега не даваме на правителството правото да премѣства сѫдиитѣ, когато Главний Управ. отговаря за всички прѣдъ Обл. Събрание. Какво правимъ ние? Осѫждаме онова, за което не вземаме отговорносьта върху себе. Мисля, който има отговорностьта, той отговара за дѣйствията си. Но ние не аресваме нѣщо и бламираме правителството. Всѣкой отъ насъ глѣдаме отъ лична точка зрѣние на въпроса? Ако сме сѫдии казваме пожизненни сѫ сѫдиитѣ, да не ся мѣстатъ. Или пакъ, ако ся мѣстатъ, да ся мѣстатъ баремъ всички. И то ще бѫде единъ видъ чергарлъкъ, защото, ако вземемъ всички да ги претърсваме, така ще бѫде. Излазя една заповѣдъ; онния тамъ да отидатъ, а тия еди-дѣ. То ще бѫде мода като искаме нѣщо, обрьщаме друга карта, угрѣ пакъ друга. Трѣба да ся знае веднажъ, че сѫдиитѣ ся мѣстими. Това го казва Орг. Уставъ. Остава само да видимъ какъ да бѫде то. Само не всички сѫдии да ся премѣстватъ. И не всѣкога. Правителството ни каза когато има *налѣжаща нужда*. Ако ся каже на първи Яннуария или Марта да ся мѣстатъ, то е глупость: ще ни кажатъ, че сме дѣца. Орган. Уставъ казва, че сѫдиитѣ ся пожизненни и че ся мѣстатъ. Което е за ограждение

Институт по история на БКП
при ЦК на БКП-библиотека

на правителството то е казано. Не можемъ да кажемъ и всички да ся мѣстатъ. Тогава би ни трѣбало шапри, съ каквито бѣха деребеевцитѣ: Хаджи Арифъ, Шабанъ и др.

За това, г-да, като даваме едно противно тълкуване на Орг. Уставъ, значи ние сами да не знаемъ интересътъ на правосждието, правителството и сждиницитѣ. Въпросътъ е рѣшенъ отъ самия Орган. Уставъ. О. У рѣшава въпросътъ че сждиитѣ ся мѣстатъ.

Д. Бояджиевъ: Много въобще ся говори върху тоя въпросъ, но позволете ми и азъ да кажа нѣколко думи. Мисля не е интерпелацията на г-на Бракалова: дали ся мѣстатъ или не сждиитѣ. Ако би да имаше такъво нѣщо, всѣки бѣше свободенъ да си даде мнѣнието. За смѣненето или не на сждиитѣ г. Караджовъ говори голѣма лекция и доказваше, че трѣбва да ся мѣстатъ. Но други могжтъ да говоратъ, че не е тъй. Азъ зная само това, че отъ многото мѣстение на сждиитѣ не излиза добро. Честото мѣстение на сждиитѣ охладява ги и ставатъ немарливи къмъ длъжностьта си. Единъ отъ г-да прѣдговорившитѣ каза, че Пост. Ком. оставилъ нѣщо отъ своитѣ права, като не е взелъ понапрѣдъ работата въ внимание, понеже имало оплаквания. Значи оставилъ да ся научи попрѣди Глав. Управитель и взелъ той спасителни мѣрки. Ето единъ примѣръ и кажете ми коя е *спасителната* мѣрка. Единъ сждия ся прѣмѣстилъ по неспособность и ся пратилъ въ по голѣмъ градъ на по добро мѣсто. — Коя е *спасителната* мѣрка и дѣ е ползата на населениего? Ако имаше да ни ся кажатъ нѣкои мотиви — тогава разбирамъ. Неможеше ли, най послѣ, да става такъво размѣстение по съгласието на Пост. Комитетъ, по тоя каналъ прѣдписанъ отъ Орг. Уставъ? Какво ся казва отъ нѣкои г-да депутати, че нетрѣбва да ставатъ такива мѣрки. Не, г-да, нека ставатъ, но да има мотиви. Инакъ неможе освѣнъ да ся заключи, че има пристрастие. Други г-да казватъ, че трѣбвало да ся мѣстатъ, защото като стояли на едно мѣсто накупвали си кжщи, ниви и пр. Азъ незная дали наистина е грѣхота, ако единъ сждия си купи нѣщо. Той спестилъ отъ залъка си, отъ дѣцата си, за да си купи нѣщо. Види ся, не ся иска щото сждиитѣ да иматъ нѣщо. Ако има 3, 4 дѣца да нѣма да ги въспитава. Немога да ся съглася съ ония, които пеискатъ да има сждията дукянъ или ниви. Казва ся, че правителството направило полза, че прѣмѣстило сждии. Азъ напротивъ не виждамъ никаква полза. Азъ немога да кажа, че 255 чл. ся тълкува тъй както г. Караджовъ казва. А ако Глав. Управ. е блюститель на законитѣ въ страната, защо остава правителството да прави това нарушение? Когато то прави това, що остава за помалкитѣ чиновници? Защото по никакъвъ начинъ немога да ся съгласа съ такъво тълкуване. И, слѣдователно, казвамъ, че правителството не направило нищо за улучшение, а просто отъ пристрастие. И чудно ми е, като че Глав. Управ. е свьрхестественно нѣщо за да може съ своитѣ много умни взгледове . . . . . (Тропотъ) . . .

Воденчаровъ: Г-да! Ще кажа само, че Събранието си състави мнѣние за въпроса и ще направи нѣкое прѣдложение. Ако ся каже въ Събранието по смѣняемостьта на сждиитѣ нѣма да бжде врѣдително, но полѣзно. Отъ офиц. трибуна ни ся каза, че правителството глѣда на въпроса тъй, че може да прѣмѣства сждиитѣ, и отъ сега нататъкъ ще прилага такива мѣрки само, когато ся укаже нужда.

Ако това прѣдложение ся приеме тъй както е формулирано, и каква цѣль гони, чини ми ся, ся съмѣжда, нѣма да направимъ поврѣда. Азъ мисля сега, подиръ толко разискване на въпроса, да ся обърнемъ къмъ друго нѣщо. Въ Орг. Уставъ дѣйствително ся казва, че сждиитѣ сж смѣняеми до 4 години. Слѣдъ това тѣ оставаатъ пожизнени. Значи подиръ нѣколко врѣме ще трѣбва да ся прѣсѣятъ всички сждии. Но едно нѣщо е, което трѣбва да стане, трѣбва да има приготвенъ законъ, въ който да ся излагатъ условията, качествата за сждиитѣ, длъжностьта, отговорносьта, правата и пр. Самий Орг. Уставъ казва въ 480 чл. (чете). Такъвъ законъ може да стане . . . . (Гласове: върху интерпелацията). Трѣбва да ся прѣпоржчи на правителството да ся занимае съ поскорошного изработване на сждопроизводството, въ което да ся внесе нѣщо за сждиитѣ.

Ив. Х. Петровъ: (Гласове: исчерпанъ!) Не е исчерпанъ още. Говори ся за тълкуването. Жално ми е, че като говориха нѣкои отъ събратията ми и сж магистрати и, види ся, така прилагатъ своитѣ знания въ своитѣ длъжности. Такива събратия депутати ще кажа играятъ роль да защищаватъ населението и сждиитѣ. Като депутатъ считамъ себе си не чиновникъ магистратъ, и казвамъ че немога да разбера и какъ единъ сждникъ, който има претенциитѣ за знания, да разумѣва работитѣ — като магистратъ разумѣвамъ — и говори такива нѣща. Той трѣбва да има качество на магистрата. Да има гордость когато да говори и каквото прѣдлага на Събранието, да го убѣди да го приеме, — за жалость това нѣма. А що виждаме? Става сждията тукъ да защищава населението, който като сждия трѣбва да мълчи въ тоя въпросъ, и казва, че когато спазва интересътъ си, такъвъ магистратъ. (Гласове: на прѣдмѣта). Сега, които искатъ да запазатъ магистратството си сами ся хващатъ въ клѣтката. Това го казватъ депутати магистрати. (Гласове: на прѣдмѣта!) Жално е, че събратътъ ми депутатъ-магистратъ казва, че не бяло добро тълкованието на единъ прѣдговорившій, че значило пожизненность, заковавание на едно мѣсто. Отъ друга страна приема, че смѣнението трѣбва да става съ съгласието на Пост. Комитетъ. И азъ незная да ли има нѣкой да е каказалъ, че нетрѣбва да ся взема мнѣнието на Пост. Комитетъ. Жално е, че единъ магистратъ това говори.

Д-ръ Хаканов: Наистина твърдѣ много ся говори по въпроса. Всички, които говориха, исказаха своитѣ взглядове, и мнозина поддържатъ едно, други — друго. Нѣкои ся опиратъ върху сганалото прѣмѣствание. Но то е вече дѣло свършено и не може да ся върне. Ако има нѣщо да ся рѣши, то е Обл. Събрание да вземе едно рѣшение, основано на нуждата за сграната. Да послужи за ржководство при прилагание на законитѣ. Добрѣ каза г. Величковъ, че това смѣнение стана съ цѣль за добро. Но най сетнѣ ся исказаха 50 мнѣния, а пакъ утрѣ Обл. Събрание ще ся растури и пакъ правителството не ще знае какво да прави. Едни казватъ, че трѣбва да ся прѣмѣстватъ сждиитѣ, други отблъсватъ това. Азъ мисля, Пост. Комитетъ, ако ся попиташе, щеше да ся произнесе, че трѣбва да ся смѣняватъ сждиитѣ. Най послѣ не трѣбва да казваме, че всички не могатъ да ся прѣмѣстватъ. Но трѣбва да глѣдаме внимателно законътъ да не бѫде прѣстѫпенъ. Това е повече нашата миссия и, въ случая, за да направимъ нѣщо, трѣбва да произнесемъ едно прѣдложение. Едно такъво има у бюрото отъ г-на Бракалова. Така ще излѣземъ

и ние, и правителството отъ тоя хаосъ. Сега ще ли да ставатъ назначения пожизнени, то е другъ въпросъ. Ако иска Събранието сега да рѣши, или да остави за идущата сесия. Но сега нека Събранието да приеме това прѣдложение и да ся свърши.

Консуловъ: Ще кажа нѣколко думи само за да подкрѣпа предположението. На запитването отъ г. Бракалова ся отговори отъ офиц. трибуна какво мисли правителството. То мисли, когато има нужда, да става премѣстването ва сждитѣ. Като видѣхъ послѣдното отношение на Пост. Ком. до г. Главн. Управ. по тоя предмѣтъ, съ удоволствие ще константирамъ, че работата не ми ся видѣ въ такъво плачевно състояние както нѣкой г-да искатъ да кажатъ. Разбирамъ, напротивъ, че г. Глав. Управителъ трѣбва да ся допитва до Пост. Коммитетъ и иска мнѣнието, като изказва своето. По тоя въпросъ като ся допиталъ г. Глав. Управ., каза ни ся, че Пост. Ком. не могълъ да отговори, защото това било скачено съ нѣщо лично. Не зная, по мисля, не трѣбвало да ся взема това за поводъ за да ся отхвърли въпросътъ. Трѣбвало Пост. Коммитетъ да иска мотиви, пълни свѣдѣния, че да си даде мнѣнието. Но, както и да е, то е дѣло свършено. Сега по поводъ на запитването, ние се отвлѣкохме въ по широки разисквания. Колкото за пожизненностьта на сждитѣ, и другитѣ право говориха, и онова, както казва Орган. Уставъ, разбирамъ че сж пожезненни и тая пожизненность, до колкото мога да зная, ся счита да служи човекъ 20—30 г. осигуренъ, когато другитѣ не ся осигоряватъ и до 4 год., както и ония сждии които сж сега въ тия първи 4 години. Послѣ тия 4 години ставатъ пожизненни. Но опрѣдѣлението на закона за пожизненностьта азъ отбирамъ какво е и че пакъ може да става мѣстение. Слѣдователно не само сега, но и слѣдъ 4 тѣхъ години, когато ся касае да ся смѣни нѣкой сждия, или премѣсти, трѣба да се държимъ по процедурата на пожизненностьта. Тъй приемамъ да ся смѣняватъ, по рѣшението на сждилището и по знанието на Постоянний Коммитетъ.

Прѣдсѣд.: Г-нь Бракаловъ прѣдложи своето прѣдложение. Други прѣдложения нѣмали? Защото много желания ся изразиха.

Секр. Пеневъ: (чете предположението на г. Бракалова).

Маджаровъ: Азъ искамъ да направа поправка въ това предложение, т. е. че прѣместването става съ съгласието на Пост. Коммитетъ. Именно: „Областното Събрание, като взема актъ отъ отговора на г. Директора на Правосждието и отъ разискването на всички депутати, изказва мнѣнието, че премѣстването на сждитѣ да става съ съгласието на Постоянний Комитетъ“.

Консуловъ: Чине ми ся такъво нѣщо ся предлагаше, т. е. че премѣстването да става спорѣдъ както ся окаже нужда.

Гр. Караджовъ: Както и отдеве казахъ да ся разбира, спор. Орг. Уставъ, че сждитѣ сж пожизненни и можатъ да ся мѣстатъ. (Гласове: върху прѣдложението). Да, върху него говора. Ще прибава, че Събранието да ся произнесе е невъзможно. Просто да ся каже че „Събранието, съгласно Орг. Уставъ, намира, че сждитѣ сж пожизненни и че можатъ да ся мѣстатъ ако става нужда“.

Дир. Саллабашовъ: Ще обясна на Почит. Обл. Събрание, че г. Главний Управителъ не желае безъ причина да мѣсти сждитѣ. Само когато го изисква

важна причина мѣстението, само тогава може да бѫде въ интересъ на населението и правосѫдието. Инакъ ще ставатъ повече безпорѣдъци отъ колкото полза.

Свещ. Тилевъ: Азъ мисля, слѣдъ обясненията на г. Директора на Пр. восѫдието, нѣма нужда за друго прѣдложение. Просто и ясно да ся каже: „Обл. Събрание, като взема актъ отъ увѣренията на офиц. трибуна по въпроса за мѣстението на сѫдиитѣ, минава на дн. рѣдъ“. (Гласове: не е тъй).

Бракаловъ: Предлагамъ да ся намали предложението ми до думата „цѣль“. „Цѣль“ е единственно да предполага. че ся върши това отъ правителството и Постоянний Коммитетъ.

Ив. Герджиковъ: При всичко че не искахъ да взема участие въ тоя въпросъ, като сѫдия, но депутатската длъжность ми налага да кажа нѣколко думи. Прѣдложението на г. Бракалова е неприемливо и не трѣбва да ся приеме. Защо да ся поиска размѣстването? Размѣстването на сѫдията е дисциплинарно наказание за него. Това ся счита и отъ всѣко правителство. За да ся премѣсти единъ сѫдия става оплакване на г. Глав. Управитель. А оплакването констатира Върх. Сѫдилище, то има това неоспоримо право. 490 чл. и 324 на Орган. Уставъ, ясно говоратъ за това. Ако единъ сѫдия прѣдизвика противъ себе си оплаквания и Върх. Сѫдилище произнесе рѣшение за дисциплинарно наказание, тогава ся премѣства. Именно за това съвсѣмъ неприемливо е прѣдложението на г. Бракалова.

Консуловъ: Г. Герджиковъ умѣстно говори, но не зная защо и сега тъй не ся върши? Обаче премѣстване може да ся прави и за не осѫденъ сѫдия. Слѣдователно и на способния. За туй кога ся вземе подъ обща форма мѣстението ще става и за праведнитѣ и за неправеднитѣ. Именно тамъ има мѣсто прѣдложението на г. Бракалова, че е изобщо. Сами казваме трѣбва да предпишемъ на правителството да премѣства. Но когато прѣмести 20 души, може и 40. Въ такъвъ случай вземаме ли прѣдъ видъ премѣстването, неможемъ да ограничимъ правителството.

Прѣдсѣд.: Ще тура прѣдложението на г. Бракалова на гласуване.

Бракаловъ: Оттеглямъ прѣдложението си, защото поблагоразумно е на Отца Тилева.

Маджаровъ: (Гласове: върху прѣдложението). Искамъ да дамъ поправка на прѣдложението, — ново прѣдложение права — (чете). „Областното Събрание, като взема актъ върху запитването на г. Бракалова, рѣшава, че прѣмѣстването на сѫдиитѣ да става съ съгласие на Пост. Комитетъ“.

Прѣдсѣд.: Има 4 прѣдложения, отъ Воденчарова, Маджарова, Караджова и Тилева. (Гласове: да ся прочетатъ на рѣдъ).

(Чете прѣдложението на г. Воденчарова). „Обл. Събрание прѣпоржчва на правителството да приготви процедура, въ която да внесе за условията, качествата на сѫдиитѣ за длъжностьта сѫдейска, отговорностьта и правата, и минава на дн. рѣдъ“. Подкрѣпя ли ся това прѣдложение? (Подкрѣпя ся). Които сѫ за него—да станатъ прави. (Пада).

(Чете прѣдложението на г. Караджова). „Областното Събрание, като взе актъ отъ днешното разискване върху въпроса за прѣмѣстимостьта на магистратитѣ, намира, че правителството, съгласно чл. 255 на Органически Уставъ и чл. 1 отъ

притурката № 11 на сѫщия уставъ, има право да прѣмѣства магистратитѣ, когато ся укаже за нужно, като взема и мнѣнието на Постоянний Комитетъ; и минава на дневния рѣдъ".

Прѣдсѣд.: Дневний рѣдъ е исчерпанъ. Г-нъ Секретарь ще прочете едно съобщение.

Секр. Гуневъ: (чете).

№ 3615

„Господинъ Прѣдсѣдателю!

Съгласно съ прѣдложението на господина Началника на Милицията и Жандармерията, имамъ честьта да ви съобща, че азъ назначавамъ Военниятъ Прокуроръ г. Халилаутъ, коммиссаринъ въ Увжаемото Областно Събрание, отъ страна на правителството, при разглѣжданието на законопроектътъ за военното сѫдопроизводство.

Приемете, г-нъ Прѣдсѣдателю, увѣренията на отличното ми почитание.

Генералъ-Губернаторъ:
(Подп.) **А. Богориди.**

Началникъ на Канцелярията:
(подп.) Павлитовъ:"

Прѣдсѣд.: Слѣдующето засѣдание имаме утрѣ? На дневенъ рѣдъ имаме:
1). Прочитание рапорти отъ коммиссиията.
2). Разискване на законопроета за военното сѫдоустройство.
3). Разискване на законопроекта за общинскитѣ пѫтища.
(Звъни). Засѣданието ся вдига.
(Край въ $4^1/_2$ часа слѣдъ пладнѣ).

Прѣдсѣдатель: **Георги Груевъ**

Подпрѣдсѣдатели: **Д-ръ Янкуловъ**, **Юруковъ**

Секретари: **Гуневъ**, **Пеневъ**